

ΑΙΣΥΜΝΗΤΕΣ. ΟΙ ΣΩΤΗΡΕΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ.

Γράφει ο Ιωάννης Ασλανίδης.

Τα Δεινά που υφίσταται κατά καιρούς ο Ελληνικός Λαός κατά την διάρκεια δημοκρατικής διοικήσεως της χώρας οφείλονται:

ΠΡΩΤΟΝ: Στην ανωριμότητα που δείχνει πολλές φορές ο Ελληνικός λαός, σε ότι αφορά τις αρχές και Αξίες της Δημοκρατίας ή και το σοβαρότερο, όταν οι εκλεγμένοι πολιτικοί έχουν μειωμένες πολιτικές ικανότητες ή ακόμη δεν έχουν το απαιτούμενο στην προκειμένη περίπτωση πολιτικό ήθος.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ: Όταν στην Δημοκρατία δεν υπάρχει εμφανής τουλάχιστον χρηστή Διοίκηση και όταν σε κάθε εξουσία, εκ κομματικού επικρατούντος συστήματος υπάρχει μια συνεχής διαμάχη και αντίδραση της εκάστοτε αντιπολίτευσης, χωρίς στοιχεία επαφής των κομμάτων, με μοναδικό σκοπό την παρεμπόδιση οποιασδήποτε προσπάθειας της εξουσίας χωρίς διάκριση και αντικειμενική κρίση, τότε είναι βέβαιο οι συνέπειες για τον λαό, την πατρίδα και το μέλλον αυτής διακυβεύονται.

ΤΡΙΤΟΝ: Και! όταν συνεχίζεται αυτή η κατάσταση για δεκαετίες, χωρίς ειλικρινή ενημέρωση του Ελληνικού Λαού από την εκάστοτε εξουσία, τα αποτελέσματα πλέον είναι εμφανή, οδυνηρά και τα βλέπουμε ακόμη και στην σημερινή πολιτική κατάσταση της Πατρίδος μας.

Επειδή ξέρουμε ή πρέπει να ξέρουμε ότι, οι Αρχαίοι Έλληνες δεν άφησαν κενό κανένα σημείο της Ανθρώπινης δραστηριότητας, πολύ δε περισσότερο τις αρχές και αξίες της Εξουσίας, για την ευτυχία του Ελληνι-

κού λαού. Ας ανατρέξουμε λοιπόν στην Αρχαία Ελληνική Γραμ-ματεία, για να μάθουμε πώς αντιμετώπιζαν τις δύσκολες αυτές κατά-στάσεις, που ήταν απόρροια και των τότε άκριτων πολιτικών αντι-παραθέσεων, που διέλυαν την Δημοκρατία και έθεταν σε κίνδυνο το κράτος.

Είναι βέβαιο ότι, η Δημοκρατία δεν πρέπει να χαρακτηρίζεται ως το ιδανικό πολίτευμα σ' όλες τις περιπτώσεις, απλά είναι το καλύτερο σε σχέση με τα άλλα πολιτεύματα (Μοναρχικά ή Ολιγαρχικά κ.λπ.).

Η Δημοκρατία εμφανίστηκε για πρώτη φορά στην κλασική Αθήνα. Ξεκίνησε σαν λαϊκή απαίτηση, οι θεσμοί της όμως διαμορφώθηκαν από τον **Σόλωνα** και τον **Κλεισθένη**, που έκαμαν τον Διαιτητή ανάμεσα στα λαϊκά στρώματα και στην Αριστοκρατία. Άρα! η Δημοκρατία ως πολίτευμα, δεν ξεκίνησε σαν θεωρητική σύλληψη κάποιων πολιτικών φιλοσόφων, αλλά σαν απαίτηση του λαού να πάρει μέρος στην ενάσκηση της Εξουσίας.

-Είναι βέβαια απορίας άξιο ότι, πλείστοι των μεγάλων φιλοσόφων της αρχαιότητας δεν συμπαθούσαν και πολύ την Δημοκρατία:

Ο **ΣΩΚΡΑΤΗΣ** και ο **ΠΛΑΤΩΝΑΣ** αποδοκίμαζαν την Δημοκρατία επειδή στηριζόταν στην θέληση και την γνώμη των πολλών που δεν έχουν καμία γνώση της πολιτικής τέχνης, ούτε ανάλογο ήθος. Ειδικά δε ο ΠΛΑΤΩΝΑΣ έβλεπε στην Αθηναϊκή Δημοκρατία την επικράτηση χρεοκοπημένων πλουσίων που παρέσυραν και κολάκευαν το λαό με ανταλλάγματα και μάλιστα την χαρακτήριζε ακόμη και «Θεατροκρατία».

Ο **ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ**, δεν είχε καμία αίσθηση της ανωτερότητας της Δημοκρατίας και εξίσωνε όλα τα πολιτεύματα.

Ο **ΝΙΤΣΕ**, ακόμη και αυτός στα νεότερα πλέον χρόνια έβλεπε την Δημοκρατία, περίπου ως πολίτευμα των πολλών και αδυνάτων.

Ας έλθουμε λοιπόν στο κυρίως θέμα μας, πώς αντιμετώπιζαν οι αρχαίοι Έλληνες, τον κίνδυνο εξανδραποδισμού της πατρίδος των, ως και την δυστυχία του Ελληνικού Λαού από την διάλυση της Δημοκρατίας. Η οποία κατά βάση οφείλετο στην μειωμένη αντίληψη περί ευθύνης εξουσίας των αρχόντων και εις την διαμάχη με συνεχείς αντιπαραθέσεις των πολιτικών παρατάξεων, χωρίς σημείο επαφής.

Επειδή οι Αρχαίοι Έλληνες είχαν μεγάλη συναίσθηση ευθύνης, σε περιόδους κλονισμού της ειρήνης της πολιτείας και κινδύνου διαλύσεως αυτής και απώλειας του κράτους, κατέληγαν στην αρχή εξουσίας των «Αισυμνητών». Εκτός εάν προλάβαινε και κατελάμβανε την εξουσία κάποιος Τύραννος.

-Ποιοι ήσαν οι Αισυμνήτες και ποιος ο ρόλος των.

-Το όνομα των Αισυμνητών για πρώτη φορά το βλέπουμε στα κείμενα της Ιλιάδας (Ω, 347), και οι οποίοι εκλέγοντο από τον Δήμο. Ο σκοπός των ήτο καθορισμένος, έκαναν χρέη διαιτητών ή δικαστών και απέδιδαν δικαιοσύνη στις αντιδικίες Η Αισυμνητεία γενικά είναι ένα είδος μοναρχίας, με τη διαφορά ότι αυτή εγκαθιδρύονταν κατόπιν λαϊκής εντολής μετά από εκλογές. Ήταν αξιόλογα πρόσωπα της κοινωνίας, τα οποία ελάμβαναν εντολή από τον λαό απεριόριστης διαχειρίσεως της πολιτικής εξουσίας. Την εποχή του Ομήρου, οι αισυμνήτες ήσαν πρόσωπα τα οποία ασκούσαν σταθερώς το λειτούργημα του διαιτητού και Δικαστού. Κατά την αρχαία Γραμματεία, η ετυμολογική ανάλυση της λέξεως «αισυμνήτης» προέρχεται από την φράση «**ο τα αίσια νέμων**».

Οι Αισυμνήτες εμφανίζονται στην αρχαιότητα, ως φορείς πολιτικής εξουσίας, από την εποχή που άρχισαν στις Πόλεις-Κράτη η διαμάχη μεταξύ του Δήμου και των Ευγενών.

Επειδή όμως συχνά συνέβαινε να δίδεται τέτοια εντολή προς διευθέτηση και εσωτερικών στάσεων, αναρχίας και πολιτικών συγκρούσεων, οι αισυμνήτες αυτοί εκκαλούντο και «διαλλακτές». Τέτοιοι διαλλακτές Αισυμνήτες που έλαβαν λαϊκή εντολή κατά την αρχαιότητα ήσαν ο **Λυκούργος**, ο **Δράκων**, ο **Σόλων** και πολλοί άλλοι νομοθέτες. **Τελικά ο θεσμός των Αισυμνητών είναι εκείνος που προετοίμασε την μετάβαση από την Ολιγαρχία των Ευγενών εις την Δημοκρατία.**

Ο Αριστοτέλης στα Πολιτικά (1285.30) χαρακτηρίζει τον θεσμό των Αισυμνητών ως είδος νόμιμης Μοναρχίας, «...έστι δε τούτο ως απλώς ειπείν αιρετή τυραννίς, διαφέρουσα δε της βαρβαρικής ού τώ μη κατά νόμον αλλά τώ μη πάτριος είναι μόνον. Ήρχον δε οι μεν δια βίου την αρχήν ταύτην, οι δε μέχρι τινών ορισμένων χρόνων ή πράξεων...».

Δηλαδή συμπερασματικά μπορούμε να πούμε ότι, οι Αρχαίοι Έλληνες με την άφθαρτη και αξεπέραστη σχολή, πολιτικής σκέψης και πράξης που υπήρχε, σε περίπτωση κινδύνου διαλύσεως της πολιτείας, από εξωτερικούς κινδύνους ή εσωτερικές έριδες ή στάσεις, κατέφευγαν στον απίθανο θεσμό των Αισυμνητών.

Ο Αρχαιότερος με πολιτική δικαιοδοσία Αισυμνήτης αναφέρεται ο **Επιμένεις** της Αρχαίας Μιλήτου. Ο **Στράβων** και ο **Ευσέβιος**, αναφέρουν για τον Αισυμνήτη **Ζάλευκο** στην Λοκρίδα, περί το 662 π.Χ. Μεταξύ των Αισυμνητών κατατάσσονται ο Νομοθέτης της Κατάνης **Χαρώνδας** (Διόδωρος, XII, 1), ο **Φίβιος** της Σάμου και ο **Χαιρήτων** της Απολλωνίας. Όλες

σχεδόν οι Ελληνικές Πόλεις-Κράτη είχαν καθιερώσει τον θεσμό του Αισυμνήτη.

Ο Πιο ονομαστός όμως στην Ιστορία Αισυμνήτης υπήρξε ο **Πιττακός** ο Μυτιληναίος, ένας από τους επτά σοφούς της αρχαιότητας. Ο **Πιττακός** εξελέγη ομοφώνως από τον λαό το 590 π.Χ. ως Αισυμνήτης της Μυτιλήνης, διότι στο νησί προς της εκλογής του, επικρατούσαν σε επικίνδυνο βαθμό μεταξύ των πολιτικών έριδες και φιλονικίες. Κυβέρνησε επί δέκα (10) χρόνια με σοφία και άριστη διοικητική τέχνη. Τα χρόνια του ήταν τα καλύτερα χρόνια της Μυτιλήνης. Τα χρόνια εκείνα έζησαν και έδρασαν πνευματικοί Άνθρωποι, όπως η Σαπφώ και ο Αλκαίος. Όταν δε κατέθεσε την εντολή που είχε λάβει από τον Λαό, είπε το περίφημο: **«χαλεπών εσθλόν εμμέναι»**. Δηλαδή **είναι δύσκολο να παραμείνει κανείς έντιμος, όταν είναι επί πολύ χρόνο στην εξουσία**.

Άλλος, επίσης μεγάλος Αισυμνήτης υπήρξε ο **Περίανδρος** ο Κορίνθιος είναι ένας από τους επτά σοφούς της αρχαιότητας. Εκλεγμένος τύραννος και αυτός που κυβέρνησε την Κόρινθο επί σαράντα τέσσερα (44) χρόνια από το 628 μέχρι το 584 π.Χ. Υπήρξε σπουδαίος Κυβερνήτης, ανύψωσε την Κόρινθο και την ανέδειξε θαλασσοκράτειρα.

Μετά από τα παραπάνω λεχθέντα, βέβαια σήμερα δεν προτείνουμε τους Αισυμνήτες. Συμπερασματικά καταλήγουμε όμως ότι, θα πρέπει τα πολιτικά μας κόμματα στην Βουλή, να αναθεωρήσουν την αντιπολιτευτική τακτική των, σκεπτόμενοι τους λόγους που επέβαλαν και στην Αρχαία Ελλάδα τους Αισυμνήτες. **Αυτό μπορεί να επιτευχθεί κατά την γνώμη μας σήμερα:**

Με την χριστή και δια του παραδείγματος διοίκηση της εξουσίας.

Με συνεχή ενημέρωση του Ελληνικού Λαού, από αρμοδίους και από τον Πρωθυπουργό της χώρας ακόμη, για ενέργειες και αποτελέσματα.

Με την επιλογή από τα κόμματα, αξίων ανθρώπων για το λειτουργήμα του βουλευτή και όχι ποίος θα φέρει περισσότερους ψήφους, διότι είναι το ίνδαλμα πχ. των γηπέδων κλπ. και τίποτε άλλο.

Τέλος! Οι εκάστοτε Υπουργοί θα πρέπει πρώτα να ενημερώνονται με τα θέματα του Υπουργείου των, για να μπορούν στην συνέχεια να παίρνουν υπεύθυνες και σωστές αποφάσεις. Αναφέρομαι πχ. για τον ΥΕΘΑ (οργάνωση, διοικητική μέριμνα, προσωπικό-ηθικό, σχέδια, κανόνες εμπλοκής κλπ)

Τα Θαύματα κατά κανόνα επιτεύχθηκαν, μόνο με συνεργασίες και όχι με στείρα και ανέξοδη κομματική αντιπαράθεση. Ο κάθε νοήμων

Έλλην πιστεύει ότι, όλα τα κόμματα θέλουν το καλό των Ελλήνων και το καλό της πατρίδος. **Να! η ευκαιρία, να το αποδείξουν τα Ελληνικά Κόμματα. Τι; περιμένουν....**

«Αν η Ελευθερία και η ισότης βρίσκονται, όπως πιστεύουν πολλοί, στην Δημοκρατία, θ' αποκτηθούν καλύτερα όταν όλοι μοιράζονται την ευθύνη» (ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ).

**Αντιστράτηγος ε. α. Ιωάννης Μ. Ασλανίδης.
Επίτιμος Διοικητής της Σ.Σ.Ε.**